

endnu efter den tidligere Lovgivning af 3die Juni 1801 komme til at benyttes til at værne om Landet. Hvad jeg nu ønsker at vide, det er, om denne Forordning af 3die Juni 1801 regnes iblandt de Love, som ere Militairlove, og som altsaa høre under Fællesforsatningen, eller om det er en provindsiel Lov, og det er jo af den største Vigtighed at faae dette Punkt afgjort tiide. Mig forekommer det nu, at det maa være en provindsiel Lov, og at den efter sin Natur ikke kan høre under Krigsvæsenet paa samme Maade som de øvrige Militairlove. De Troppesafdelinger, som skulde bringes tilveie efter denne Forordning, maae synes det mig, staae i samme Forhold som de nuværende Borgervæbninger i Kjøbstæderne udenfor Fæstningerne, men jeg veed ikke, om den ærede Minister har taget dette under Overveielse.

Justitsministeren: Nei, jeg maa tilstaae, at jeg ikke har taget dette Spørgsmaal under nøiere Overveielse, men hvis en Organisation af en Landstorm overhovedet er mulig, førend det vides, om og hvorledes og hvor den skal anvendes, saa har Ministeriet antaget, at dette maatte skee i Forbindelse med den almindelige Armees-Organisation, og forsaavidt hører det jo nærmest under Krigsministeriet. Iøvrigt skal jeg gjerne sætte Spørgsmaalet under Correspondence med Krigsministeriet, for at Krigsministeren navnlig kan udtale sin Anskuelse med Hensyn til Forordningen af 3die Juni 1801.

Tscherning: Jeg har nu i en væsentlig Grad udtømt disse Spørgsmaal; der var imidlertid i Begyndelsen et Spørgsmaal, som kun staaer i en mere indirecte Forbindelse med flere af disse, og hvorover den høitærede Minister ikke endnu har yttret sig, nemlig om man ikke paany vil tage under Overveielse hvad der forstaaes ved „faste Skolelærere“, saaledes at man kan komme bort fra det, at Folk, som i ganske ung Alder paatage sig nogle Timers daglig Underviisning ved en Skole i Kjøbenhavn, kunne benytte sig af dette Lovbud til at gjøre sig frie for Børnepligten. Jeg troer, at, naar man veels nøie erindrer,

hvad der staaer i Loven „faste Skolelærere“, og deels lægger Mærke til, hvorledes det blev udviklet, da her blev forhandlet derover, saa ville Lærere, der blive ansatte for enkelte Aar, og som mere ere Timelærere end virkelig faste ansatte Lærere, ikke kunne komme ind under denne Kategori; det forekommer mig, at der ved enhver Almueskole i det Høieste kun er to Personer, der kunde kaldes faste Skolelærere, den, der bestyrer Skolen, og maastee den første Medhjælper, men med Hensyn til alle de Øvrige, og navnlig indensfor en saa stor By som Kjøbenhavn, hvor det at have Timelærere er en ganske almindelig Sag, burde det ikke være Tilfældet. Det har en dobbelt Mislighed; for det Første bringer det Folk til paa en mere eller mindre suu Maade at frigjøre sig for en almindelig Pligt, og for det Andet — og det har for mig ligesaa stor Betydning — bringer det dem, der bestyre Skolerne, til at fortrænge ældre Lærere, som ikke mere ere Børnepligten underkastede, for at sætte unge Mænd ind, saaledes at de kunne blive kaldte „faste Lærere“ og altsaa frigjores. Men det er ikke Ret imod de Mænd, der saaledes blive heelt fortrængte eller maae afgive nogle Timer for at opspare Noget til at lave faste Skolelærere for. Der som man ikke skulde kunne finde paa en Maade at ordne dette paa, som kunde være tilfredsstillende, saa skal jeg i næste Møde foreslaae en Forandring, hvorved denne Tritagelse aldeles ophører. Jeg troer, at det er en Feil, at denne Bestemmelse nogenstunde er kommen ind i Loven; og da der i Fremtiden vistnok vil være nok, der søge Skolelærerveien, især da den nu bliver saa god, saa vil denne Bestemmelse vistnok om søie Tid ingen Betydning have. Hvad de ordnede Geistlige angaaer, saa kan det jo ogsaa give Anledning til Misbrug, men dette er kun sjældent Tilfældet, og skjøndt jeg meget gjerne skal erkende, at Ministeriet har gjort sig Flid for at hæmme dette Uvæsen, saa troer jeg ikke, det er lykkes des tilfulde. Turde jeg give den høitærede Minister et Raad, saa skulde det være, at man fra Regjeringens Side foreslog Ophævelsen af denne Undtagelse; det var meget heldigere, at det kom fra Regjeringens Side, end at det skulde komme fra nogen anden Side.